

KAYA KATO MØLLER

20. maj 2026
kl. 19.30

Konservatoriets Koncertsal
Julius Thomsens Gade 1

DEBUTKONCERT

VIOLIN

DET KONGELIGE DANSKE
MUSIKKONSERVATORIUM

Gratis adgang

dkdm.dk

KAYA KATO MØLLER

Det lå måske i kortene, at lille dansk-japanske Kaya skulle begynde at spille violin. Min mor underviser børn og unge i klaver, og min far, som ikke selv spiller, kommer fra en familie, hvor musikken alligevel løber i blodet. Min farfar var spillemand og jonglere-de ubesværet mellem klaver, klarinet og saxofon.

Ret tidligt fik jeg stukket en 1/16 violin i hånden. Den blev siden skiftet ud med større modeller – og i aften står jeg så med den største af dem alle: konservatoriets Stradivarius fra 1716. Et ret vildt instrument, som jeg desværre skal aflevere tilbage i morgen.

Gennem årene har jeg været så heldig – og også disciplineret, modig, stædig og arbejdsom – at samle en række milepæle med på vejen. Det spænder fra at debutere med DR Symfoniorkestret som 10-årig, spille i Carnegie Hall som 14-årig, nå semifinalen i første sæson af ”Danmark har talent” i 2008 med Trio Z-art – til for nylig, hvor jeg sammen med NOVO Quartet blev udnævnt til BBC New Generation Artists, og vores debutalbum TRACK 1 fandt vej til Gramophone’s Editor’s Choice.

Men hvis jeg skal vælge ét minde, der står særligt klart, så er det min første 3.-præmie-pokal ved Berlinske Tidendes Klassiske Musikkonkurrence 2005 – hvis prisoverrækkelseskoncert fandt sted netop her i dette rum.

Jeg fik lov til at repræsentere 3.-prismodtagerne og spillede en sats fra Oskar Riedings violinkoncert, akkompagneret af min daværende lærer Alexandre Zapolskis datter, Tanja. Min optræden blev introduceret af Michael Malmgren – et herligt menneske, som jeg den dag i dag deler formandskabet i Kammermusikforeningen af 1911 med. Mine bedsteforældre rejste hele vejen fra Japan for at være til stede den aften. Det var et meget stort øjeblik for lille mig.

Måske er det også derfor det føles lidt uvirkeligt at stå her igen, 21 år senere – nu med min helt egen koncert, for en stund med mig selv i centrum.

Min allerførste violin har fået en meget fornem plads på væggen i min spisestue. Den minder mig om, at uanset hvor skæv en dag kan føles, så har jeg holdt fast i noget i 23 år. Noget så simpelt – og så uendeligt komplekst – som en trækasse med fire strenge, og en pind med hår på.

PROGRAM

JOSEPH HAYDN (1732-1809)

Strygekvartet op. 54 nr. 2 i C dur, Hoboken III:57
II. Adagio

CAROLINE SHAW (F. 1982)

Entr’acte {a minuet & trio}

JOSEPH HAYDN (1732-1809)

Strygekvartet op. 77 nr. 2 i F dur, Hoboken III:82
III. Andante

JOHANN SEBASTIAN BACH (1685-1750)

Aria: O Mensch, bewein dein Sünde groß fra koralspil BWV 622 (arr. Max Reger)

NOVO Quartet: Kaya Kato Møller og Nikolai Vasili Nedergaard, violin, Daniel Śledziński, bratsch, og Signe Ebstrup Bitsch, cello

IGOR STRAVINSKY (1882-1971)

Koncert i D-dur for violin og orkester

I. Toccata
II. Aria I
III. Aria II
IV. Capriccio

Orkester dirigeret af Hannah Howard Andresen

PAUSE (20 MINUTTER)

RICHARD STRAUSS (1864-1949)

Metamorphosen for 23 solostrygere

MINE MEDMUSIKERE

NOVO Quartet

Nikolai Vasili Nedergaard, violin
Daniel Śledziński, bratsch
Signe Ebstrup Bitsch, cello

Violin

Kern Westerberg
Peter Andreas Nielsen
Thera Maya Brask Ortved
Gustav Ranum
Andreas Lienhøft Larsen
Cassandra Andrea Juul
Jonas Willaume
Marcjanna Derentowicz
Josefine Egede Franyó
Giuly Johannsen

Bratsch

Daniel Śledziński
Alva Rasmussen
Johannes Pihl Gulberg
Dominika Dudek
Ketil Kannevorrff

Cello

Oskar Friis-Hansen
Lara Biancalana
Rasmus Støier Andersen
Giacomo Oudin
Hedda Aadland

Kontrabas

Piotr Dubajko
Zuzana Dulícková
Piotr Hetman

Fløjte

Michaela Hansen
Elise Busch-Madsen
Cailin Walsh-Estabrooks

Obo

Felicia Gabriela Greciuc
Veronica Isabelle Ulrikkeholm
Fernando Gomis

Klarinet

Katrin Raasthøj Mathiesen
Morta Jurkenaite
Frederik Frisk von Würden

Fagot

Britta Cortabarria
Archie Auger
Peder Ravn Jensen

Horn

Esben Stig Rasmussen
Cecilie Welde
Markus Mathiesen
Daníel Kári Jónsson

Trompet

Mikkel Berrig
Peter Vallebo
Sebastian Deleuran

Basun

Ole Vetle Johansen
Quinn Parker
Lucas Johansen

Tuba

Mårten Holmström

Slagtøj

Megan Campbell
Oliver Kragelund

Dirigent

Hannah Howard Andresen

OM MUSIKKEN

Aftenens program er et udtryk for hvor meget musik jeg er draget af, og hvor svært det er for mig at vælge én retning. Jeg har samlet noget af den musik, jeg holder allermost af, på tværs af stilarter, perioder og udtryk.

Joseph Haydns strygekvartet op. 54 nr. 2, 2. sats er en mørk og ret sørgmodig sats. Som 1. violin bærer jeg en slags monolog hen over mine kollegaers dybe, syngende fundament.

Vi går direkte videre til **Caroline Shaws Entr’acte**, der er skrevet med Haydn i baghovedet, men som set gennem et nutidigt filter. Haydns signaturform i hans menuet-satser bliver i Shaws værk trukket ud af form og sat sammen på nye måder. Musikken føles skrøbelig og fragmenteret, men i korte øjeblikke næsten teatralisk i sit udtryk.

Herefter vender vi tilbage til Haydn, denne gang til hans **strygekvartet op. 77 nr. 2, 3. sats**. Musikken bevæger sig roligt fremad uden hastværk, mens stemmerne hele tiden skifter vægt og giver plads til hinanden.

Og til sidst **Johann Sebastian Bachs O Mensch, bewein dein Sünde groß**, arrangeret af Max Reger for strygeorkester. Det er et værk, der på en lidt uforklarlig måde har fulgt mig gennem lang tid – musik, jeg vender tilbage til igen og igen.

Når vi alle har fået sundet os efter ovenstående, udvides rummet markant og musikken skifter karakter fra det horisontale til det mere vertikale. I **Igor Stravinskys violinkoncert** fungerer min rolle både som solist og en del af maskineriet på én gang. De fire satser skifter hele tiden energi fra det drivende og motoriske til det mere åbne og syngende.

Det er et krævende værk for alle involverede – så det gælder om at holde tungen lige i munden. Men samtidig er det også helt vildt sjovt at spille.

Min trofaste akkompagnatør gennem min tid på DKDM, Berit Johansen Tange, har længe “leget orkester” for mig, så det er en særlig oplevelse nu at stå foran den fulde besætning i aften.

Efter pausen vender vi tilbage til strygerklangen i **Richard Strauss’ Metamorphosen** fra 1945 for 23 solostrygere. Et dybt bevægende værk, ofte hørt som en afsked med en verden i opløsning. Musikken folder sig ud som én lang uafbrudt bevægelse, hvor alt hele tiden er i forandring uden nogensinde helt at falde til ro. På en måde føles værket også underligt relevant i forhold til verdensbilledet i dag.

Rigtig god fornøjelse.

TAK

De 23 år med violinen har jeg aldrig stået alene med.

Tak til tre helt særlige mennesker, som ikke er her længere:

Tove Detreköy – for at give mig den bedst mulige start, og for at få mig til at overhale alle de store drenge i Suzukibøgerne.

Alexandre Zapolski – for at tænde ilden. For at forbinde mig med nogle af mine allerbedste musikvenner. Og ikke mindst for at give mig det tekniske og musikalske fundament, som jeg står på.

Serguei Azizian – for at lære mig, at noder ikke er facit, men en opskrift. At man selv skal vælge sine krydderier og finde sin egen måde at forme musikken på.

Tak til Tim Frederiksen – for at åbne døren til den største drøm af dem alle: strygekvartetten. Hvis ikke Joseph Haydn allerede havde taget titlen, havde jeg uden tøven givet den til dig: strygekvartettens fader.

Tak til mine nuværende mentorer, Peter Herresthal og Frederik Øland.

Peter – for at lære mig at stå, så kroppen også kan være med (7-9-13), og for alle de gode sparringer omkring de valg, jeg træffer i min karriere.

Frederik – for din ærlighed, din fantasi og for alle samtalerne om tvivlen, presset, ambitionerne og hvordan man navigerer i det her liv.

Tak til mine forældre.

Min mor – for at sidde med til violinundervisning med en kopi af noderne og nye farveblyanter uge efter uge og skrive alt ned.

Min far – for at køre mig rundt fra A til B til Z, uanset om det var midt i Tour de France eller en VM-finale.

Og til jer begge: for altid at være der. Det er guld værd!

Tak til mine venner og kærester gennem tiden – for opbakningen, for minderne og for at have været med til at udvide mit følelsesregister i alle retninger. Både det lette og det svære finder vej ind i musikken, så bare rolig, det hele bliver brugt!

Tak til mine tre yndlingskollegaer i NOVO Quartet. Vi står midt i et år med over 110 koncerter – et bjerg der skal bestiges, og jeg ville ikke vælge nogen andre at gøre det med end jer. Tak for den gensidige respekt som gør det hele muligt. Og så... for et grotesk antal kortspil, som jeg – i rent storsind – lader jer vinde lidt oftere end I måske selv tror. :)

Tak til alle jer, der er her i aften.

Til mine medmusikere – for jeres generøsitet og for at dele scenen med mig i dag.

Til Hannah – for overblikket, for tilliden og for at have fulgtes med mig siden gymnasiet.

Til jer i publikum – fordi I lytter og læser med. I må meget gerne klappe, hvis I synes det lyder godt – så har I også sat jeres præg på mig i aften.

Og én sidste ting:

I ægte ”kons”-stil håber jeg, at I har lyst til at sætte et endegyldigt punktum på min tid på DKDM ved at gå med ”over for” på Café Katz efter koncerten. Jeg overvejede længe noget lidt mere hipt, men jeg tænkte... lad os gøre det ordentligt – så bliver punktummet også virkelig sat.

DKDM.DK